

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខ សាមសិបបួនបី

ការបរិកបង្ហាញតុប្បងមានតម្លៃ សុបិននិមិត្តទំនាយរបស់ William Miller
និងការសុំការឡើងវិញនៃសេចក្តីពិត

Jeff Pippenger

2024-01-02

ក្នុងសុបិនរបស់មីលឡឺរ គាត់ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយអំពីមួយដោយដៃលែមីលឡឺរមិនយូរ។
ក្នុងសុបិនរបស់គាត់ គាត់ត្រូវបាននាំឲ្យយល់អំពីមាតិកាបុរាណបុរាណនោះថា «បុរាណបុរាណ»
គុណនឹង «ដប់អំឡុង»។ ដប់គុណនឹងបុរាណបុរាណ សូមមើលនឹងប្រយោជន៍
ដល់តំណាងឲ្យចំនួនចុងក្នុងនៃមួយឆ្នាំតាមព្យាករណ៍។
មីលឡឺរបានទទួលបុរាណបុរាណដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់គាត់ត្រូវបានប្រកាស
ហើយសារដល់គាត់ត្រូវបានប្រកាសនោះ មានមូលដ្ឋានលើគោលការណ៍ថា
មួយចុងក្នុងព្យាករណ៍ព្រះគម្ពីរ តំណាងឲ្យមួយឆ្នាំ។ បុរាណបុរាណនោះគឺជាព្រះគម្ពីរ
ហើយសម្រាប់មីលឡឺរ ព្រះគម្ពីរត្រូវបានមើលឃើញតាមរយៈមាតិកានៃគោលការណ៍
«មួយចុងស្រែមីមួយឆ្នាំ» ក្នុងព្យាករណ៍ព្រះគម្ពីរ។

«ដោយទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
មានកូនស្រីមួយដៃលើកបុរាណបុរាណនោះ ឲ្យយល់យ៉ាងជាក់លាក់
និងសេចក្តីរីករាយរបស់យើង។
ឧទាហរណ៍អរគុណចំពោះការសម្តែងនៃស្តីបទកំរោង រឿងអនាគត
បទពិសោធន៍ទាំងឡាយដល់ឥឡូវនេះសម្រាប់យើងមានភាពអាចកំរោងយ៉ាងខ្ពស់
នឹងត្រូវបានពន្យល់។ បទពិសោធន៍ខ្ពស់ៗ
យើងប្រហែលជាមិនអាចយល់បានទាំងស្រុងឡើយ
រហូតដល់ប្រកាសស្តាប់នេះបានស្តាប់ក្រៅពីការដោយអមរភាព»។ Manuscript Releases,
volume 17, 261.

មាន «កូនស្រី» មួយបានក្លាយជាប្រពន្ធនៃមីលឡឺរក្នុងសុបិនរបស់ Miller
ដល់តំណាងឲ្យវិធីសាស្ត្រនៃ Miller ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យប្រើប្រាស់។

«អ្នកដល់កំពុងមានការចូលរួមក្នុងការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី
កំពុងស្រងូតព្រះគម្ពីរតាមផែនការដូចគ្នាដល់លោកបិតា មីឡូលីវ បានទទួលយក។
ក្នុងសៀវភៅក្នុងមួយដៃមានចំណងជើងថា Views of the Prophecies and Prophetic
Chronology លោកបិតា មីឡូលីវ បានផ្តល់នូវក្បួនសាមញ្ញ
ប៉ុន្តែបែកបង្ហាញដោយបុរាណ និងសំខាន់ៗ ដូចតទៅនេះ សម្រាប់ការសិក្សា
និងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ—»

«[ច្បាប់ទីមួយដល់ទីបួន ដល់បានដកស្រង់។]»

“ខាងលើនេះជាផ្នែកមួយនៃក្បួនទាំងនេះ; ហើយក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់យើង
យើងទាំងអស់គ្នានឹងជឿជាក់លើ
បុរាណបុរាណប្រាកដថាវាគឺជាគោលការណ៍ដល់បានបង្ហាញទុកនោះ។” Review
and Herald, November 25, 1884.

នៅពេល Miller បើកហិបនោះ គាត់បានឃើញ «តុប្បងគ្រប់បុរាណទេ និងគ្រប់ទំហំ ពេជ្រ ថ្មមានតម្លៃ និងកាក់មាសនិងបាក់គ្រប់ទំហំ និងគ្រប់តម្លៃ
ដល់បានរៀបចំយ៉ាងស្រស់ស្អាតនៅតាមកន្លែងរៀងៗខ្លួនក្នុងហិបនោះ
ហើយដោយការរៀបចំបែបនោះ វាបានបញ្ចេញពន្លឺ និងស៊ីរុងរឿង
ដល់មានតម្រូវអាទិត្យប៉ុណ្ណោះទើបអាចសូមចំហៀង»។ Miller
បានរកឃើញតុប្បងនៃចេតុគីពិតទាំងឡាយ ដល់រួមបង្កកើតជាសចេតុគីពិតមូលដ្ឋាននៃ
Adventism។ សចេតុគីពិតទាំងឡាយដល់គាត់បានរកឃើញនោះ គួរឲ្យបាន «រៀបចំ»
ក្នុងលំដាប់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ហើយបានឆ្លុះបញ្ចាំងពន្លឺនៃព្រះអាទិត្យ។

បន្ទាប់មក មីឡែបានដាក់សចេតុគីពិតទាំងឡាយ «លើតុកណ្តាលមួយ»
ហើយអំពាវនាវឲ្យមនុស្សទាំងអស់ «មក ហើយមើល»។ «មក ហើយមើល» គឺជានិមិត្តរូប
ញញឹមដល់ដកស្រង់ចេញពីការបើកគ្រឿងទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ហើយមីឡែតំណាងឲ្យពួកអ្នកប្រាជ្ញព្រះយេស៊ូវអំពីសាររបស់ដានីយ៍លែ
ដល់គួរឲ្យបានបើកចំហនៃឆ្នាំ 1798។
សចេតុគីពិតទាំងឡាយដល់មីឡែបានដាក់នៅលើតុនោះ
គឺជាសចេតុគីពិតដល់បានបើកចំហពីសៀវភៅដានីយ៍លែ
ដល់គួរឲ្យបានបើកចំហដោយសិដ្ឋានក្រុលសម្ព័ន្ធយូដា ហើយគួរឲ្យបានដឹងពីសាកលបង
មនុស្សដ៏ជំនាន់ដល់កំពុងរស់នៅពេលដល់សចេតុគីពិតទាំងនោះគួរឲ្យបានបើកចំហ។
ដោយហេតុនេះ សត្វទាំងបួននៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ដល់ពាក់ព័ន្ធជនីងត្បាញដំបូង
និងមីឡែ បានអំពាវនាវទៅកាន់មនុស្សដ៏ជំនាន់នោះឲ្យ «មក ហើយមើល»។

ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ពេលកូនចៀមបានបើកគ្រឿងមួយក្នុងចំណោមគ្រឿងទាំងនោះ
ខ្ញុំក៏បានឮសំឡេងដូចជាផ្សាយ
ដល់សត្វមានជីវិតមួយក្នុងចំណោមសត្វមានជីវិតទាំងបួននិយាយថា៖ «ចូរមក
ហើយមើល»។ ខ្ញុំក៏បានឃើញ ហើយមើល! មានសេះមួយ;
អ្នកដល់អង្គុយលើវាមានឆ្មូងមួយ; ហើយមកដល់គួរឲ្យបានដល់គាត់;
ហើយគាត់បានចេញទៅ ដោយឈ្មោះ ហើយដឹងពីឈ្មោះ។
ហើយពេលទ្រង់បានបើកគ្រឿងទីពីរ ខ្ញុំបានឮសត្វមានជីវិតទីពីរនិយាយថា៖ «ចូរមក
ហើយមើល»។ នោះក៏មានសេះមួយទៀតចេញទៅ ដល់មានពណ៌ក្រហម;
ហើយអំណាចគួរឲ្យបានដល់អ្នកដល់អង្គុយលើវា
ឲ្យដកសចេតុគីសុខសាន្តចេញពីផែនដី
ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងឡាយសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក;
ហើយដាវធំមួយគួរឲ្យបានដល់គាត់។ ហើយពេលទ្រង់បានបើកគ្រឿងទីបី
ខ្ញុំបានឮសត្វមានជីវិតទីបីនិយាយថា៖ «ចូរមក ហើយមើល»។ ខ្ញុំក៏បានមើល
ហើយមើល! មានសេះមួយទៀត;
អ្នកដល់អង្គុយលើវាកាន់ជញ្ជីងមួយគូនៅក្នុងដៃ។
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយនៅកណ្តាលសត្វមានជីវិតទាំងបួនថា៖
«សូរសាស្ត្រយូរអង្វែង តម្កល់មួយដណ្តើមយ៉ូស ហើយសូរហឫទ័យបើករាស់
តម្កល់មួយដណ្តើមយ៉ូស; តែប៉ុន្តែបុរាណបុរាណ និងសុរាឡើយ»។
ហើយពេលទ្រង់បានបើកគ្រឿងទីបួន ខ្ញុំបានឮសំឡេងរបស់សត្វមានជីវិតទីបួននិយាយថា៖
«ចូរមក ហើយមើល»។ ខ្ញុំក៏បានមើល ហើយមើល! មានសេះស្កល់មួយ;
អ្នកដល់អង្គុយលើវាមានឈ្មោះថា «សចេតុគីសុលាប់»
ហើយសុំថានុំពុលដល់មនុស្សសុលាប់បានដើរតាមក្រោយគាត់។
ហើយអំណាចគួរឲ្យបានដល់ពួកគេលើមួយភាគបួននៃផែនដី

ដើម្បីបិទមុខរបស់ខ្លួនដោយដាច់ ដោយឡែកគ្នា ដោយសេចក្តីសុំលាប
ហើយដោយសក្រាន់ស្រស់ទាំងឡាយនៃនៃនីវិវរណៈ 6:1-8។

វាគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ដដែលគួរមានតំណាងជាសិរីលាភនៃក្រុលសម្ព័ន្ធជ្យង
ដដែលមានបើកគ្នាពីសៀវភៅនៃប្រតិបត្តិការទាំងបួនពីរនៃក្រុនព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ហើយក៏ជាសិរីលាភនៃក្រុលសម្ព័ន្ធជ្យងដដែល
ដដែលមានបើកបង្ហាញតុបត្រមានតម្លៃដែលមិនឡើយនៃឋានដាក់លើកុ
ហើយបន្ទាប់មកមានបុរាណដល់មនុស្សទាំងអស់ឲ្យ «មកហើយមើល»។

សេចក្តីពិតដែលគាត់បានរកឃើញ
គួរមានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ដោយប្រភពនៃលើផ្ទាំងគំនូរបុរាណឆ្នាំ 1843 ដដែលបងស្រី
White បានមានបុរាណសាស្ត្រថា គួរមានដឹកនាំដោយព្រះហស្តគន្ធារព្រះអម្ពចាស់
ហើយនោះគឺជាព្រះហស្តគន្ធារដែលមិនអាចមើលឃើញដូចគ្នា ដដែលមាននា Miller
ឲ្យមានបុរាណសាស្ត្រដោយតុបត្រមានតម្លៃ
ផ្ទាំងគំនូរបីរយដដែលគួរមានផលិតឡើងក្នុងឆ្នាំ 1842
គឺជាការបំពេញតាមបង្គាប់របស់ហាហេតុកឲ្យសរសេរនិមិត្ត
ហើយផ្ទេរឲ្យវាច្បាស់នៃលើតារាងទាំងឡាយ។ គួរបស់ Miller
នៃកណ្តាលបន្ទប់របស់គាត់ តំណាងឲ្យផ្ទាំងគំនូរបីរយ (តារាងទាំងឡាយ)
ដដែលអ្នកនាំសារមិនឡើយរកឃើញនៃកាន់ពិភពលោកក្នុងឆ្នាំ 1842 និង 1843។
ផ្ទាំងគំនូរនោះ រួមជាមួយនឹងផ្ទាំងគំនូរបុរាណឆ្នាំ 1850 គឺជា «តារាងទាំងឡាយ»
នៃហាហេតុក ជំពូក 2។

«វាជាសក្ខីភាពរួមរបស់គ្រូបង្រៀន និងសារព័ត៌មានអំពីការយាងមកជាលើកទីពីរ
ខណៈពេលដែលពួកគេឈរលើ “ជំនឿដើម” ថា
ការបោះពុម្ពផ្សាយតារាងនោះជាការសម្រេចនៃហាហេតុក ២:២, ៣។
បើតាមនោះជាបុរាណបទនៃនាយ (ហើយអស់អ្នកដដែលបដិសេធា
គឺថាចេញពីជំនឿដើម) នោះវាតាមមកថា មុនគ.ស. ៤៥៧
គឺជាឆ្នាំដែលគួរចាប់កាលបរិច្ឆេទ ២៣០០ ចុងក្រោយ វាជាការចាំបាច់ដែលឆ្នាំ ១៨៤៣
គួរជាពេលវេលាដែលមានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូង ដើម្បីឲ្យ “និមិត្ត”
“ពន្យារ” ឬដើម្បីឲ្យមានរយៈពេលនៃការពន្យារ
ដដែលក្នុងនោះក្រុមព្រហ្មចារីគួរដកស្រង់ស្តាប់
ហើយដកស្រង់លើបុរាណបទដ៏ធំអំពីពេលវេលា
មុនពេលដែលពួកគេគួរមានដាច់ឲ្យបញ្ជាក់ដោយសម្រកកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ»។ James
White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

មនុស្សដដែលបានចាប់ផ្តើមឆ្លើយតបចំពោះសារនោះ (តុបត្រមានតម្លៃ)
ដដែលបន្ទាប់មកគួរមានតំណាងនៃលើតារាងរបស់ហាហេតុក ដំបូងមានតិចតួចប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែដោយសារការបញ្ជាក់អំពីគោលការណ៍មួយចុងស្តែងនឹងមួយឆ្នាំ នៅចុងទី 11
ខសីហា ឆ្នាំ 1840 មនុស្សទាំងនោះ «បានកើនឡើងទៅជាហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើន»។

«នូវលោយ៉ាងពិតប្រាកដដូចដែលបានកំណត់ទុកនោះ បុរសស្រីគឺ
តាមរយៈឯកអគ្គរាជទូតរបស់នាង
បានទទួលយកការការពាររបស់មហាអំណាចសម្ព័ន្ធមិត្តភាពអឺរ៉ុប
ហើយដូចនេះបានដាក់ខ្លួននៃការគ្រប់គ្រងរបស់បណ្តាបុរាណសាស្ត្រគ្រីស្ទាន។
ព្រឹត្តិការណ៍នោះបានបំពេញសម្រេចតាមការទាយទុកជាមុនយ៉ាងគ្រឹមគួរពេញលេញ។

នៅពេលដែលរឿងនេះត្រូវបានគេដឹង មនុស្សជាច្រើនបានជឿជាក់អំពីភាពគួរឱ្យរន
ត្រង់នៃការណែនាំការបកស្រាយព្រះបន្ទូលទំនាយ ដល់មីលលើ
និងសហការីរបស់គាត់បានទទួលយក
ហើយចូលរួមអំពីការយាងមកវិញបានទទួលកម្ពស់ដ៏អស្ចារ្យមួយ។
មនុស្សដែលមានការសិក្សា និងមានឋានៈ បានរួមជាមួយមីលលើ
ទាំងក្នុងការអធិបូហយ និងក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយទស្សនៈរបស់គាត់
ហើយចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 កិច្ចការនេះបានរីកសាយយ៉ាងឆាប់រហ័ស»។ The Great
Controversy, 334, 335.

បន្ទាប់មក ហ្វែនមនុស្សបានចាប់ផ្តើមរំខានដល់គ្រឿងអលង្ការ។ នៅចំណុចនោះ
Miller នឹងកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីការខូចខាតនៃគ្រឿងអលង្ការ។ ពាក្យ
«ខូចខាត» គឺជានិមិត្តសញ្ញាសំខាន់មួយក្នុងចំណោមនិមិត្តសញ្ញាចម្បងៗនៃ
«បុរាណវិទ្យា» នៅក្នុង លើកទី ២៦ ហើយ Miller បានប្រើពាក្យ «ខូចខាត»
ប្រាប់ប៉ូលណាមួយនៃពាក្យនេះ ចំនួនដប់ដង ក្នុងការរៀបរាប់សុបិនរបស់គាត់។ «ដប់»
ជានិមិត្តសញ្ញានៃការសាកល្បង
ហើយវាបញ្ជាក់ពីការយល់ដឹងគួរឱ្យអំពីនិមិត្តសញ្ញានៃគ្រឿងអលង្ការ
«ដល់គ្រូបង្រៀនខូចខាត» របស់ Miller
ថាជាការសាកល្បងខាងទំនាយសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលលើកកម្ពស់
ចុងបញ្ចប់នៃលោកីយបានមកដល់។

ការបដិសេធត្រូវបានមើលនៃ «បុរាណវិទ្យា»
គឺជាត្រូវដំបូងដល់គ្រូបង្រៀនដាក់ចោលដោយអាដរីនទីសម័យឡើយ
ដោយសារពួកគេបានបង្កើនការសាកល្បងនៃ «ការបំបែកខូចខាត» របស់ម៉ូស
ដល់គ្រូបង្រៀនដោយអលើយ៉ា (Miller) នៅឆ្នាំ 1863។ ចាប់ពីចំណុចនោះតទៅ
ត្រូវទាំងឡាយត្រូវបានបំបែកខូចខាតកាន់តែខ្លាំងឡើង
លាយបញ្ចូលជាមួយរបស់កុលដៃកុលាយ ហើយនៅទីបំផុតគ្រូបង្រៀនគ្រប់រូបទាំងស្រុង។
ការគ្រប់រូបត្រូវបានមើលទាំងនោះ នៅទីបំផុតនឹងឈានដល់ចំណុចមួយ
ដល់បុរាណវិទ្យា (ព្រះគម្ពីរ) នឹងត្រូវបានបំផ្លាញ។

ក្នុងសុបិនរបស់មីលលើ មានការបង្កើតយ៉ាងច្បាស់រវាង “បុរាណវិទ្យា”
ដំបូងដល់មីលលើប្រើពាក្យ “ខូចខាត”
និងបីដងចុងក្រោយដល់គាត់ប្រើពាក្យនោះ។ បន្ទាប់ពីគាត់បានលើកឡើងអំពី
“ខូចខាត” “បុរាណវិទ្យា” គាត់ “បានហាក់ទឹកចិត្ត និងអស់សង្ឃឹមទាំងស្រុង
ហើយអង្គុយយូរៗ”

មុនព្រះគ្រីស្ទ ដល់គ្រូបង្រៀនតំណាងថាជា សិស្សព្រះយេស៊ូ ចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ
ក្នុងការបើកក្បាលនៃភ្នែកដល់ប្រជាជនដែលបានបិទភ្នែកចំនួនបុរាណ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
យ៉ូហានបានយំ។ ទាំងយ៉ូហាន និង មីឡើ សុទ្ធជាប្រធាន នៅពេលដែលពួកគេយល់ថា
បុរាណវិទ្យា (ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ)
ត្រូវបានគប់បាំងដោយគ្រឿងអលង្ការកុលដៃកុលាយ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញក្នុងព្រះហស្តស្នាមរបស់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក
មានសៀវភៅមួយ ដល់ប្រជាជននៅខាងក្នុង ហើយនៅខាងក្រៅផង
ទាំងបានបិទភ្នែកដោយភ្នែកបុរាណ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញវត្ថុមាមួយ
បុរាណដោយសំឡេងខ្លាំងថា គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃប្រជាជននៅនោះ

ហើយដោះត្បាញទាំងនោះ? ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ នៅស្ថានសួគ៌ក្នុង
នរណាដែលនឹងដឹកនាំ ឬនរណាដែលនឹងដឹកនាំ អាចបើកសៀវភៅនោះបានឡើយ
ទាំងមិនអាចមើលទៅលើសៀវភៅនោះផង។ ហើយខ្ញុំយំជាខ្លាំង
ពីព្រោះរកមិនឃើញអ្នកណាម្នាក់សមគួរនឹងបើក និងអានសៀវភៅនោះ
ទាំងមិនសមគួរនឹងមើលទៅលើវាផង។
នោះមានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកចាស់ទុំនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា កុំយំឡើយ! មើល
សិង្ហបុរីក្នុងសម័យនុយុដ្ឋា គឺជាប្រសាសន៍ដ៏វិចិត្រ ទ្រង់បានឈ្មោះ
ដើម្បីបើកសៀវភៅនោះ និងដោះត្បាញវាពីរបស់វាវិរាណ៖ ៥:១-៥។

នៅពេលការបដិសេធដែលកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់ចំពោះតុប្បងមានតម្លៃទាំងឡាយដ៏
ល Miller បានរកឃើញ ហើយបានបង្ហាញដល់លោកិយ
បានឈានដល់កម្រិតដ៏ល្អបំផុត (បុរេអប់រំដាក់តុប្បង) គួរឲ្យមានបំផុសឆ្ងាយ នោះ Miller
ក៏បានយំ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញថា នៅក្នុងចំណោមតុប្បង និងកាក់ពិតប្រាកដទាំងនោះ
ពួកគេបានហាចសាច់តុប្បងក្នុងក្បាល និងកាក់ក្នុងបន្ទប់ជាច្រើននាក់មិនអស់។
ខ្ញុំមានកំហឹងយ៉ាងខ្លាំងចំពោះការប្រព្រឹត្តកំហុសច្រើន និងអត្ថប្រយោជន៍របស់ពួកគេ
ហើយបានស្ថិតបន្តទៀត និងគិតដៀលពួកគេសម្រាប់រឿងនោះ; ប៉ុន្តែ
ខណៈដែលខ្ញុំស្ថិតបន្តទៀតកាន់តែច្រើន ពួកគេក៏ហាចសាច់តុប្បងក្នុងក្បាល
និងកាក់មិនពិតក្នុងចំណោមរបស់ពិតប្រាកដកាន់តែច្រើនដែរ។

«បន្ទាប់មក
ខ្ញុំក៏មានសេចក្តីរំខានយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងពេលនោះខាងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ
ហើយចាប់ផ្តើមប្រើកម្លាំងខាងសាច់ឈាម ដើម្បីបញ្ឈប់ពួកគេចេញពីបន្ទប់; ប៉ុន្តែ
ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងរុញម្នាក់ឱ្យចេញ មានបីនាក់ទៀតបានចូលមក ហើយនាំយកឆ្នូល
កម្មវិធី ខ្ពស់ និងសំរាមគ្រប់បែបយ៉ាងចូលមកផង
ដល់ជំនាក់វាបានគ្របបាំងអស់ការពិត ពេជ្រ និងកាក់ទាំងអស់
រហូតមើលមិនឃើញទៀត។ ពួកគេក៏បានហែកប្រអប់របស់ខ្ញុំជាប់ណែកៗ
ហើយខ្ញុំចាត់ខ្លាចរាចរាល់ក្នុងចំណោមសំរាមទាំងនោះ។ ខ្ញុំគិតថា
គ្មានមនុស្សណាម្នាក់យកចិត្តទុកដាក់នឹងទុកខ្លួន ឬក៏ហឹងរបស់ខ្ញុំឡើយ។
ខ្ញុំបានហាក់ទឹកចិត្ត និងអស់សង្ឃឹមទាំងស្រុង រួចអង្គុយចុះ ហើយយំ។»

នៅចំណុចនេះក្នុងស្ថិតិរបស់គាត់ ពាក្យ «បំបែកខ្លាចខ្លាច» គួរឲ្យប្រើ
«បុរាណវិទ្យា»។ ការលេចឡើងបីដងចុងក្រោយនេះ ខុសប្រក្រតីពីបុរាណវិទ្យាដំបូង
ដូចនេះហើយបានដាក់ត្បាញយករណ៍មួយលើការបំបែកខ្លាចខ្លាចទាំងបុរាណវិទ្យា
ជានិមិត្តសញ្ញានៃ «គ្រាបុរាណវិទ្យា» ក្នុង លើវិស័យ ២៦។ ស្ថិតិទីពីររបស់ Miller
ដូចជាស្ថិតិទីពីររបស់ Nebuchadnezzar ដែរ បានកំណត់អត្តសញ្ញាណ «គ្រាបុរាណវិទ្យា»
តាមរយៈនិមិត្តសញ្ញា។

ដូចជាករណីរបស់យ៉ូហាននៅក្នុងវិរាណ៖ ជំពូក ៥ ដដែល ពេលដែលមីឡីយ៉ា បុរសកាន់ដក់ដី
(សិង្ហបុរីក្នុងសម័យនុយុដ្ឋា) ក៏ «បើកទ្វារមួយ» ហើយចូលមកក្នុងបន្ទប់។
ការកំណត់ដោយរូបភាពនៃព្រះវរបិតា ដដែលកាន់សៀវភៅមួយបិទត្រង់ដោយគ្រាបុរាណវិទ្យា
ដដែលគ្មានមនុស្សណាអាចបើកបាន ហើយដដែលបានបណ្តាលឱ្យយ៉ូហានយំ នោះ
បានចាប់ផ្តើមនូវខ្លឹមសារនៃជំពូក ៤។

បន្ទាប់ពីនេះ ខ្ញុំឮបានមើល ហើយមើលចុះ មានទ្រព្យមួយមានបរិក្ខារនៅស្ថានសួគ៌
ហើយសំឡេងដំបូងដដែលខ្ញុំឮបាន គឺដូចជាសំឡេងគូរដៃនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ
ដោយពេលវេលា ចូរឡើងមកទីនេះ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្វីៗដល់អ្នក
ដែលគួរកត់មាននៅពេលក្រោយ។ វិវរណៈ ៤១

មីឡើងបានយំ ហើយបានឃើញទ្រព្យមួយបរិក្ខារ «ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងយំសំរោក
និងកាន់ទុក្ខខងោយសារការបាត់បង់ដ៏ធំរបស់ខ្ញុំ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្ញុំនោះ
ខ្ញុំឮបាននឹកចាំពុទ្ធៈ ហើយអធិស្ឋានយ៉ាងទទួចសូមឲ្យទ្រង់ចាត់ជំនួយមកខ្ញុំ។
ភូមាមន្តនោះទ្រព្យក៏បរិក្ខារ ហើយបុរសមុនាក់បានចូលមកក្នុងបន្ទប់
ខណៈដែលមនុស្សទាំងអស់បានចាកចេញពីទីនោះ; ហើយគាត់
ដោយមានដក់បោសឆ្នើននៅក្នុងដៃ បានបរិក្ខារបង្អួចទាំងឡាយ
ហើយចាប់ផ្តើមបោសឆ្នើន និងសម្រាមចេញពីបន្ទប់»។ សិង្ហានកុលសម្ព័ន្ធជយដា
និងបុរសកាន់ដក់បោសឆ្នើន បានមកដល់នៅពេលទ្រព្យមួយមានបរិក្ខារ នៅពេលយ៉ូបាន
និងមីឡើងបានយំ។ ការបរិក្ខារមួយ
គឺជានិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់ការផ្តល់បុគ្គលក្នុងសម័យកាលនៃការចាត់ចែងរបស់ពុទ្ធៈ។

ជាមួយនឹងមីឡើង គាត់បានយំ ហើយទ្រព្យមួយគួរមានបរិក្ខារ
ប៉ុន្តែគាត់ក៏មានអធិស្ឋានផងដែរ។ «ខ្ញុំឮបានក្រោយជាមនុស្សដែលហាក់ទឹកចិត្ត
និងអស់សង្ឃឹមទាំងស្រុង ហើយអង្គុយចុះយំ។ ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងយំ និងកាន់ទុក្ខខងោយនេះ
ដោយសារការបាត់បង់ដ៏ធំរបស់ខ្ញុំ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំឮបាននឹកឃើញពុទ្ធៈ
ហើយបានអធិស្ឋានយ៉ាងស្រស់ស្អាតៈអស់ពីចិត្ត សូមឲ្យទ្រង់ចាត់ជំនួយមកឲ្យខ្ញុំ។
ភូមាមន្តនោះ ទ្រព្យគួរមានបរិក្ខារ ហើយបុរសមុនាក់បានចូលមកក្នុងបន្ទប់
ពេលដែលមនុស្សទាំងអស់បានចាកចេញពីទីនោះ; ហើយគាត់
ដោយមានច្បាស់បោសឆ្នើននៅក្នុងដៃ បានបរិក្ខារបង្អួចទាំងឡាយ
ហើយចាប់ផ្តើមបោសឆ្នើន និងសម្រាមចេញពីបន្ទប់»។

ការអធិស្ឋានដដែលជាសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃក្នុងបុរសគូតិសាស្ត្រនិក្ខេបច្បងក្រោយ
គឺជាការអធិស្ឋានដដែលគួរមានសម្គាល់ដោយដានីយ៍លៃ
និងបុរសមានតម្កល់ទាំងបីនៅក្នុងដំពូកទីពីរ
ហើយក៏ដោយដានីយ៍លៃនៅក្នុងដំពូកទីបីប៉ុន្តែផងដែរ។ នោះគឺជាការអធិស្ឋាននៃ
លវីរីនីយ ២៦ អំពី «បុរាណវង្ស» ដដែលសាក្សីទាំងពីរនេះ ១១ គួរអធិស្ឋាន
នៅពេលពួកគេឆ្លើងថាពួកគេគួរមានកំចាត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ។ សាក្សីទាំងពីរនោះគួរធុរិម្មដ
ងទៀតនូវអ្វីដែលដានីយ៍លៃបានធុរិម្មដនៅក្នុងដំពូកទីបីប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលគាត់បានទទួលសុភាពថាគាត់គួរមាន «កំចាត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ»
ក្នុងការបំពេញតាមបណ្តាសារបស់ម្ចាស់។ សាក្សីទាំងពីរនោះគួរធុរិម្មដងទៀតនូវអ្វីដែល
មីឡើងបានបង្ហាញជាប្រគំនូរនៅក្នុងសុបិនរបស់គាត់
នៅពេលដែលគាត់បានឈានដល់ចំណុចដដែលអលង្ការរបស់គាត់គួរមានកំចាត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ
«បុរាណវង្ស»។

នៅពេលដែលការអធិស្ឋាននោះគួរមានសម្គាល់ ទ្រព្យមួយគួរមានបរិក្ខារឡើង
បុរសកាន់ច្បាស់បោសឆ្នើនបានមកដល់ ហើយបន្ទប់ក៏ទទេ។
ហ្វូងមនុស្សសាក្សីក៏បានហត់អស់ទៅ
ហើយយុគសម័យនៃការគ្រប់គ្រងថ្មីមួយបានមកដល់។ បន្ទាប់មក
សិង្ហានកុលសម្ព័ន្ធជយដា ដដែលកាន់ច្បាស់ក្នុងនៃក្នុងពុទ្ធិសាស្ត្ររបស់ទ្រង់

«មានបរិកបង្កអ្នចទាំងឡាយ ហើយចាប់ផ្តើមបោះសំអាតផ្ទះ និងសំរាមចេញពីបន្ទប់»
ហើយនៅពេល «ទ្រង់កំពុងបោះសំអាតផ្ទះ និងសំរាម តុប្បងក្នុងក្រណាត់
និងកាក់ក្នុងក្រណាត់ទាំងអស់ ក៏មានហើរឡើង
ហើយចេញទៅក្រៅតាមបង្អួចដូចជាពាក្យមួយ
ហើយខ្យល់មាននាំពួកវាចេញទៅឆ្ងាយ»។

បង្កអ្នចដែលមានបរិកក៏សម្គាល់ការបង្អែកមួយផងដែរ
ពីព្រោះនៅពេលសម្រាមត្រូវបានយកចេញតាមបង្អួច
នោះអស់អ្នកដែលមានបំពេញបទបញ្ជាដែលមាននៅក្នុង ម៉ាឡាគី ដល់បង្កគាប់ដល់
«ពួកសង្ឃ» និមួយៗក្នុងក្រណាត់
«នាំយកដង្ហាយមួយភាគដប់ទាំងអស់ចូលមកក្នុងយូលាំង
ដើម្បីបិទមានអាហារនៅក្នុងដំណាក់របស់យើង
ហើយសាកល្បងយើងឥឡូវនេះក្នុងការនេះ
ចូរព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
មើលថាតើយើងនឹងមិនបរិកបង្កអ្នចស្ថានសួគ៌ឲ្យអ្នករាល់គ្នា
ហើយចាក់ទម្រង់ព្រះពរមកលើអ្នករាល់គ្នា
រហូតដល់គ្មានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទទួលវាទេឬអី»។ ទ្រង់ដែលមានបរិក
និងបង្កអ្នចដែលមានបរិក កំណត់ឲ្យការផ្តល់បុគ្គលមួយក្នុងការចែកចាយកាលសម័យ
ដែលត្រូវបានបំពេញនៅពេលពួកសង្ឃអាក្រក់ត្រូវបានដកចេញ
ហើយពួកសង្ឃសុចរិតកំពុងត្រូវបានប្រទានពរ។

នៅពេលបុរសកាន់ច្បាប់សហគមន៍ខ្មែរចាប់ផ្តើមសម្ភាសនាជាមួយសាត់
មីឡីវ៉ានបិទភ្នែករបស់គាត់មួយភ្លែត។ «នៅក្នុងភាពចលាចល
ខ្ញុំបានបិទភ្នែកមួយភ្លែត; នៅពេលខ្ញុំបើកវាឡើងវិញ សំរាមទាំងអស់មានហាត់អស់។
តុប្បងដ៏មានតម្លៃ ពេជ្រ កាក់មាស និងកាក់ប្រាក់
បានរាយប៉ាយយ៉ាងបរិបូរណ៍ចេញទាំងបន្ទប់»។ បន្ទាប់មក របស់ដ៏មានតម្លៃ
និងរបស់អាក្រក់ត្រូវបានចេញពីគុនាយ៉ាងពេញលេញ។

បន្ទាប់មក បុរសដ៏ជាងនោះត្រូវបានដាក់លើតុ
ហើយគ្រឿងអលង្ការដែលរាយប៉ាយត្រូវបានចោលចូលទៅក្នុងវា។ «បន្ទាប់មក
គាត់បានដាក់បុរសមួយលើតុ ដល់ដង្ហើម និងសរសៃស្បែកជាងបុរសមុនយ៉ាងខ្ពស់
ហើយមានបុរសមួយគ្រឿងអលង្ការ ពេជ្រ កាក់ប្រាក់ ដោយចាប់មួយក្តាប់ៗ
ហើយចោលវាចូលទៅក្នុងបុរសនោះ រហូតមិនសល់ស្នាមមួយ
នោះបើពេជ្រខ្ពស់មិនដឹងជាងចុងមុជលក់ដោយ»។ សេចក្តីពិតមូលដ្ឋានរបស់ Miller
បន្ទាប់មកត្រូវបានប្រមូលផ្តុំមុនគ្នា មិនត្រឹមតែជាមួយព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ផងដែរ
ហើយសេចក្តីពិតទាំងនោះកាន់តែស្រស់ស្អាត និងភ័យចង្អៀតជាងដើម។

នៅពេលយើងវាយតម្លៃនៃមិត្តភាពនៃទេវតាអ៊ីឡាយ
ដោយយោងតាមសារដែលមានបរិកត្រូវបាននាំ 1798 នោះ ត្រូវយល់ថា
សេចក្តីពិតខ្ពស់ៗទាំងនោះត្រូវបានកំណត់ដោយក្របខណ្ឌដែលមានប្រទានដល់មីឡីវ៉ាន។
ដូច្នេះ ក៏ត្រូវពឹងផ្អែកថា សេចក្តីពិតខ្ពស់ៗទាំងនោះនឹងកាន់តែទូលាយ
និងស្រស់ស្អាតជាងមុន ទោះបីជាខ្ពស់ៗក្នុងចំណោមវាអាចមើលទៅតូចតាច
ឬសំខាន់តិចក៏ដោយ។

នៅពេលសេចក្តីពិតទាំងឡាយត្រូវបានសង្ខេបឡើងវិញ
វាត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងប្រអប់ជំងឺមុន បន្ទាប់មក
ការហៅក្រីត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុនដទៃទៀត មិនមែនដោយ Miller ទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះគ្រីស្ទ
(ដែលជាបុរសកាន់ច្បាស់ដ៏ ដ៏ល្អជាងគេបំផុត) ឲ្យ «មកមើល»។ នេះបញ្ជាក់ថា
ការបើកត្រូវបានបើកបើកឡើង
ហើយការបើកត្រូវបានបើកឡើងដោយគឺជាវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលកើតឡើងមុនពេលពេលសាកលបង្កើតបញ្ចប់ ឬដូចដែល Sister White
បានកំណត់សម្គាល់ថា នៅពេលបុរសកាន់ច្បាស់ដ៏មានចូលមក។

«ខ្ញុំបានមើលចូលទៅក្នុងទូដាក់គ្រឿងនោះ
ប៉ុន្តែភ្នែករបស់ខ្ញុំត្រូវបានពន្លឺនៃទិដ្ឋភាពនោះបំភ្លឺរហូតដល់រាង។
វាបញ្ចេញសូម្បីតែចង្កៃចង្កៃដប់ដងលើសពីសិរីរុងរឿងមុនរបស់វា។ ខ្ញុំគិតថា
វាត្រូវបានខាតសម្ភារៈដោយខ្លាចក្រោមជើងរបស់មនុស្សអាក្រក់ទាំងនោះ
ដែលបានបាច់ខ្លាចខ្លាចវា ហើយជានិច្ចក្នុងជួរ។
វាត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងស្រស់ស្អាតមានលំដាប់នៅក្នុងទូដាក់គ្រឿងនោះ
មុនកម្រិតនៃកន្លងរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានសូនាមណាមួយដែលអាចមើលឃើញពី
ការលំហករបស់បុរសដែលបានបោះវាចូលទៅ។
ខ្ញុំបានសួរក្រឡើងដោយអំណរយ៉ាងខ្ពស់
ហើយសម្រេចថាមានដាច់ខ្ញុំឲ្យបញ្ជាក់ឡើង»។ Early Writings, 83.

រយៈពេលនៃការពន្យារពេល និងការខកចិត្តក្នុងលើកដំបូង បានមកដល់នៅថ្ងៃទី 18
ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ហើយចាប់តាំងពីខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023 មក
គោរពក្រុមសម្ព័ន្ធជួយ បាននិងកំពុងបើកត្រូវបាននៃ «វិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»។
ការបើកត្រូវបានរួមបញ្ចូលទាំងគម្ពីរដានីយ៍ដែលផងដែរ
ហើយយើងនឹងបញ្ចប់ការពិចារណារបស់យើងអំពីស៊ីប៊ីនរបស់មីឡែ នៅអត្ថបទបន្ទាប់។

កិច្ចការរបស់បុរសកាន់ជក់ជួរ ត្រូវបានអនុវត្តឡើងដោយសហការជាមួយនឹង
«បូជាចារុយដ៍មានបុរាណ» ហើយកិច្ចការរបស់ «បូជាចារុយ» ទាំងនោះ
ដែលជាសាក្សីពីរនាក់នៃវិវរណៈ ជំពូក ១១ និងជាអ្នកស្តាប់ដែលបានរស់ឡើងវិញនៃ
អសេគោល ជំពូក ៣៧ ក៏ត្រូវបានកំណត់ផងដែរ
ដោយខុសបែនបែនទាក់ទងទៅនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
យើងនឹងប្តូរខុសបែនបែនទាក់ទងទៅនឹងព្រះបន្ទូលទាំងនោះ ជាសាក្សីទីពីរ
សម្រាប់អ្វីដែលយើងបានកំណត់អំពីស៊ីប៊ីនពីរបស់ William Miller។

«បទគម្ពីរត្រូវបានប្តូរទៅមកសម្រាប់បុរសច្បាស់របស់យើង
ដើម្បីឲ្យយើងបានទទួលសេចក្តីបង្រៀនក្នុងសេចក្តីសុចរិត។
ការសម្តែងមានតម្លៃនៃព្រះបន្ទូលត្រូវបានពពកនៃសេចក្តីខុសគ្នាគង់ហាំងបិទ
ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទបានគ្រឿងជាស្រេចដើម្បីបិទសម្ភារៈអំពូលនៃសេចក្តីខុសគ្នាគង់
នឹងអបិយជនឡើងវិញ
ហើយបើកសម្តែងដល់យើងនូវពន្លឺរុងរឿងនៃសិរីល្អរបស់ព្រះរាបិតា
ដើម្បីឲ្យយើងនឹងនិយាយដូចសិស្សទាំងឡាយបាននិយាយថា
«ចិត្តយើងមិនបានឆេះក្នុងទីនេះនៅក្នុងយើងទេ
អំឡុងពេលដែលមានព្រះបន្ទូលជាមួយយើងតាមផ្លូវ?»» Publishing Ministry, 68.